

Maria ben meva: Ahir a la tarda vaig estar a punt d'escriure't, però com que no tenia cap car-
 teta teva per contestar vaig pensar que potser avui en rebria alguna i ves per on no m'he'ig equivocat.
 Aquesta tarda al arribar ací he trobat la teva resposta escrita en castellà i adjunt la que m'envies per Cervera
 i la de Vilanova. Ara doncs podré escriure't i comentar alguna cosa, ben poquetes coses però, perquè en
 la meua del diumenge t'exposava ben clar quin era el meu pensament que no ha variat ni gota. Una
 cosa em demanes i t'aclariré tot seguit. Em preguntes si aquella senyora de Fourton sabia quelcom, milla
 dit si jo li havia parlat. No, neneta meua, però amb uns xicotets de l'altre equip els digué que quan vi-
 gués la primavera ella podia prendre una xicoteta. Així se' i anava a parlar. Els quan vingué l'avis
 d'acomiadament nostre i si no ho havia fet era perquè em digueres que havia entrat en aquella casa. Ho
 recordes? Després al marxar ja ho donava com a mort, El diumenge mateix vaig escriure-li. Li deia el
 que feia el cas i que em contestés si et prendria i en aquest cas que m'envies un paper com et dona
 treball. Aquest paper és necessitat per arreglar els altres, saps, mocosa meua? Jo no sé com contestarà ni si
 trijarà molt. C'hiuic que se' que és una bella persona i ha fet molt per nosaltres, i a mi particular-
 ment m'apreciava bastant. Té un cafè que sempre està buit, Ella és velleta però segons referències té molts
 diners. Té el fill presoner però el fill ja no vivia amb ella sinó que tenia negocis crec que era a Marbone
 i ella té a casa un pastor i un altre home vell que li cuiden les terres i els ramats que en té també.
 És dona de molt bons sentiments i jo crec que hi estaries bé per poc que fessis per a guanyar-li un xic
 de cariyo. Amb tot, neneta meua, no oblidis el meu consell. Mentrestant tu cerca per aquí. Exposa el
 cas i si l'avis de Fourton fos favorable i ací trobessis quelcom es millor moria tip que en dejú, com
 prens? H' me' hi ha la cosa dels papers que mai pots saber si els arreglaran, malgrat que jo crec que
 si perquè a Fourton hi ha un alcalde molt bo i ell mateix es cuidaria de tot. En quant a la cosa del
 teu viatge, neneta meua, jo crec que si de Fourton contesten que sí seria absurd vindre dos cops i més quan
 no hi ha diners. El millor és esperar la contesta. Si fos positiva, arregla les coses bé i et fas treure el pass
 per ací d Fourton i vens i passem els dies junts que tu vulguis. Si és negativa, allavors cal apurar
 per trobar treball aquí Pau i abans d'anar a la nova casa em vens a veure i com et dic abans
 jo d'ací no te'n treuré pas i si són quinze els dies que et puc tindre loret a meu, millor que no pas vint.
 (Mira ja he arreglat la vedura i ja bullirà tot seguit). Com et dic, Mía meua, esperem la contesta de Fourton
 Jo crec que vindrà per tot aquesta setmana o ha començaments de l'altre. Ah! Una cosa. Cas que deixessis
 això, quan sigui si que tinguessis d'anar a una nova casa d'aquí, no t'oblidis de que la Mamé et faci un certi-

ficat de bona conducta i el fas viva per la Mainie. És indispensable per a aconseguir els nous papers.
Com et deia, neneta meua, entera't també si en el cas que jo ingressés a un grup de T. E. tu podries viure amb la Mercedes. Si pogués ésser així i cas que no sortís feina no seria mala solució i jo tot seguit hi ingressaria. No creuessis pas que fos cap sacrifici per a mi. Així d'ací no surtella pas molt bé. Per cent viuríem nos. Un marxà fa un parell de setmanes a treballar del seu ofici i tres d'altres a partir de demà es posen solets. Són les coses dels nervis que tots els refugiats els tenim incontrolats. Es dona el cas que un xicot (Carmona dels que va molt lligat a mi) s'ha fet mal i per temps. No sé si t'ho havia dit. A l'arribar ja m'espera i l'acompanyo a casa del metge. Es dona un cop al braç esquerre i resulta que se li feia pus per dins. Aquest braç ja el té tocat (d'així sortí com inutil de la Cro) El metge li obri avui fa vuit dies i no para de sortir pus. Segurament que demà passat anirà a Carcasonne per una radiografia. Així m'ho ha dit avui el metge ja que l'os no marxa prou bé. Doncs bé, neneta meua, davant d'aquest cas que fet que un xicot té mal i no pot treballar ja han buscat pens al gat i em han deixat soltj Ara quedem cinc. Un malalt i jo cuiner. Així vol dir que som dos que no treballeu i naturalment els impressos ara seran més miseros, malgrat que en Carmona segurament que demà passat ingressaran a l'hospital. Et dic això no pas perquè t'espantis, nena meua, sino perquè veig la nostra situació i et fais càrec d'algunes coses. Eran estat de molta pena. Amb aquest veran dos companys que tindràn a l'hospital. Jo no hi sobre i si tu vols em defendo el que menjo, però si deixes això no seria molt engrat, malgrat que si mai ho riusim tot seguit se'n tiren damunt i jo crec que és ben sincerament que em volen ací i per part dels que quedarem no hi ha egoisme. No deixo però de pensar alguna vegada si el millor no fora que ho deixés i anés a un lloc on tinguis segut el poc menjar i on pogués treballar però sense fatigar-me molt. Si jo ho veig. Ingressar a un grup em representa potser millor situació que la d'ací. Fu sobriant l'al·locusió i jo malgrat homes cobres el 0.50 en tinc ben bé prou. Però d'altra part ací em llijuen un passat i crec que no els agradaria sincerament que els deixés. Després hi ha això de perdre la petita llibertat (se'n pot dir llibertat?) i estalviar-me de veure no poques cabronades, que és una cosa que en veus moltes en un grup o companyia i si escoltes a la gent, et tracten de boig, si deixes això present per a anar a cercar un control i disciplina que pot estorbar-te no poc en un moment donat. Però, neneta meua, fes cas omís de totes les coses que et dic i si no trobessim res i en el cas que estant jo enquadrat tu pots anar on hi ha la Mercedes ja pots dir que estic ingressat que jo et faci forta la paraula.

Mira ja acabo el paper i ben poquetes coses t'he dit. Caldria que en comenci un altre, no Maria meua?

Ja va el segon. Segur que no tindrè' pas temps per omplir-lo i on quedi signat i posat la carta a la poste que vull que senti avui.

No rematxo més la cosa del teu cas. Ja està ben clar, ets Maria nena?

He llegit, mocorrot meu, la carta que escrius a Conversa i Vilanova i està bé però amb moltes faltes. No records que et deia que no era "letra" sinó "carta". Comences dient: No se cuantas letras... No se cuantas cartas o si tu vols misivas, però no letras. La teva d'avui està un xic més bé, però encara hi han faltes. Avui no te la corregiré pas. Te l'enviaré en la pròxima. ¿Està bé? Saps un cop...

No se perquè però t'heu una cosa diferent escrita en català o castellà. No semblen pas fetes per la mateixa persona. Fins hi tot vull provar-ho ja ara i ja em dius que et sembla, i cas que no t'agrada's ja et proposo una cosa. Escriure en castellà alguna redacció i les cartes en català... Començo doncs.

No te començat el domingó la targeta de nuestra tia. No se perquè però ve entre línies algo no muy normal, cuando dice que siguen bien de salud por el momento y algo así como si estuviesen preocupadas por nosotros. No escribas tu. Mañana compraré ja una targeta, la rellenaré y te la incluiré en mi próxima y le das curso. ¿De cuando niña mia?

Otra cosa se me olvidaba. Ayer recibí la cazadora. Está bien aunque por lo visto al tenerla se ha encogido un poco y me va relativamente estrecha. Después, sea por los bolsillos, o porque las cazadoras tienen corte especial, lo cierto es que no me sienta bien si abrocho el último botón y es larga creo yo. Con todo, a pesar de esto, la luzco ya y hará un buen servicio. Si viene ya lo verás.

Cuando vengas, si no fueras por quedar en este departamento, no es necesario que lleves todas las hojas de la libreta de carta de alimentación. Con los tickets del pan bastan. De tickets de la carne tenemos a montones y es debido a que dan poca carne. Mejor será que compres allí un poco de carne que aquí no dan apenas.

Y no recuerdo si quería decirte algo más. La carta de Vilanova si que es un poco optimista. No se el porque pero allí pasan temporadas de un gran optimismo. Es un fenómeno que he comprobado más de una vez. De pronto vienen cartas con pesimismo. Ahora es general y todas las que se reciben concuerdan en ese particular, que van a abrazarnos bien pronto.

Lo peor del caso viene ahora. ¿Cómo cortejar a mi morena, salada, en un idioma que no lleva consigo la ternura del nuestro? Decir lo dicho tantas y tantas veces no será difícil eso yo.

¿Qué te Pepe siente como nunca la aurora? Bien lo sabes Maria mia. ¿Qué te Pepe sigue como siempre, optimista y confiado que la aurora de nuestra felicidad amanecerá pronto? Si, sijo creyendo

que las desdichas llegaran a su fin y verás como una vez más no ando por la luna y aceite.

Maria del alma, ten confianza. Los días felices, aquellas horas dulces, vendrán de nuevo y borranán estas prescutes tan llenas de tristeza. Lo interesante es seguir plenos de confianza y el tiempo reserva las horas tan recordadas. Cuando la hora de la felicidad suene, sabremos recibirla con nuestra alegría de jóvenes. Estos años habrías podido envejecer a muchos amores fríos y sepultarlos si quieres. Nuestro amor, no. Es inmortal y se mantiene tan caliente como los días felices de los años del 36 al 38.

La primavera puede traernos la dicha creo yo. Si no es esta primavera ella vendrá en un verano o si quieres un otoño ya frío, pero nosotros sea cuando sea, la recibiremos como los jilgueros saludan estos días el despertar de los campos. De todo yo estoy bien seguro.

Neneta miera, está, i no em queda temps per omplir tot el paper. Encara tinc de trencar el pa per les ropes i si no es ben bullit la gent rondina. Ara entre anar al metge vaig més de bolit que abans. No et pots queixar, jris, eh, morrosot meu?

Ta en diàrs quina impressió et feu la foto. No està mal això fos que tinc el cap girat d'una forma gento normal y no creguessis que jo m'ho pensava, però el fotograf més torrat no para fins que me'l col·locà com a ell li plagué.

Uns petonets, els més dolços del sempre teu

Ah! La cosa d'en Miret. Veus. No val a badar i per cert que aquest matí pensava escriure-li dient-li que havia deixat Tomtom. Ara no escriure ja, més perquè segurament que ningú recolliria la carta.